

117. Jeesus sanoo: Katse Minuun, Minun Morsiameni

KATSE MINUUN, MINUN MORSIAMENI

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 27. Elokuuta, 2015.

Herra on siunannut meitä, Sydänasukkaat, hyvin kallisarvoisella parantamisviestillä tänä iltana.

Ennen kuin menen viestiin, minä haluan jakaa kanssanne, että tänä iltana minä olin hyvin tietoinen, että seurasin samaa protokollaa tai samaa muottia, kuin mistä Mark Virkler puhuu. Ja tietenkin, tämä on traditio, että, jukra, joka juontaa juurensa ihan alkuun – oli kirjoittamassa päiväkirjaan ja kuuntelemassa Herraa. Se oli aivan ensimmäinen tapa, millä kuulin Hänestä. Se ja rhema-ohjelauseiden saaminen Raamatusta.

Ja se, mitä halusin sanoa, on, että minä vain purin sydämeni Herralle tänä iltana. Minä tulin ja istuin alas ja pikemminkin kuin, että olisin kuunnellut Häntä välittömästi, Minä purin sydämeni Hänelle siitä, mitä oli meneillään sisälläni, koska se vaivasi minua. Ja Hän oli niin nopea vastaamaan ja voitelu oli niin pehmeää ja niin kaunista. Ja se tapahtui jälleen tänä iltana, minä huomasin.

Katsokaahan, normaalisti Hän puhuu minulle ylistyshetkessä ja sitten minä tulen istumaan ja kuuntelemaan viestiä. Mutta näyttää siltä, että Hän todella siunaa vanhan tavan, jolla minulla oli tapana tehdä se, 30 vuotta sitten, silloin minä vuodattaisin sydämeni Hänelle ja Hän kommunikoi minun kanssani.

Siispä, minä tein tämän tietokoneellani. Kaikille teistä, jotka ovat oppineet näpyttelemään silmät kiinni, se on todella kiva tapa tehdä. Tai, silmät auki. Siispä, minä aloitin sanomalla, on ollut tällainen... sanoisin, verhon tai arkkuvaatteen tapainen paheksunta minun ympärilläni. Arvottomuuden tunne. Ja minä en ole ollut kyvykäs todella pääsemään Herran iloon Hänen kanssaan, koska olen ollut tavallaan itsetietoinen – ja tätä tekniikkaa vihollinen käyttää meitä vastaan.

Hän saa meidät keskittymään vikoihimme ja siihen, mikä on vialla itsessämme ja se vie meidän katseemme pois Jeesuksesta. Minä olen puhunut tästä muissa paikoissa. Mutta minä etenen ja jaan keskusteluni Hänen kanssaan: Herra, minä en ymmärrä, miksi minä tulen Sinun luoksesi niin lyyhistyneenä paheksunnasta, tuntien itseni niin syylliseksi, niin likaiseksi ja että minua ei hyväksytä. Sinun täytyy houkutellessi minut ulos kuorestani, Sinun luoksesi.

Vaikka minä juoksen Sinun sydämeesi, silti tunnen itseni niin huonoksi. Minä pelkään katsoa Sinua. Ja kuitenkin, Sinä katsot minua vapaasti Rakkauden silmillä. Ja, minä kuulen Sinun huokaisevan. Miksi Sinä tunnet tällä tavalla? Minä en tunne tällä tavalla Sinua kohtaan. Mikä minulla ON, Herra??

” Kun sinä siirrät silmäsi pois Minusta itseesi, sinä menetät keskittymisesi. Sinä tuijotat tyhjään avaruuteen, sen sijaan, että katsoisit Minun hymyileviin kasvoihini. Minä pidän sinulle seuraan päivän mittaan, hyväksyvänä ja rakastavana kumppanina. Koko päivän ajan! Minä toivon, että sinä huomaisit Minut, kuitenkin sinun mielesi irrottautuu Minusta käsitelläkseen maailman asioita. Sitten, tässä vapautetussa tilassa, demonit alkavat pommittaa sinua kourallisilla soraa kuin paheksunnan ammuksilla. ”

” He sanovat, `Katsokaa, hän on kiireinen muiden asioiden kanssa ja on siirtänyt katseensa Hänestä – nyt me saamme hänet!` Katsokaahan, kun kaikki teidän huomionne on Minussa, heillä ei ole sisäänpääsyä. Mutta, kun te menetätte sen, te olette avoin ovi heidän sorrolleen ja valheilleen. ”

Mutta Herra, kuinka minä pidän silmäni ja sydämeni Sinussa, kun minä käsittelen maailman asioita?

” Sinä pidät Minulle seuraa. Tai jos sanomme sen asianmukaisemmin, Minä pidän seuraa sinulle, Minun Rakkaani. Ja sinun ei tarvitse tuntea syyllisyyttä joka ikisestä pikku asiasta, jonka sinä teet. Onko se sinun keskittymisen puutteesi Minuun, joka avaa oven tälle sorrolle?”

Herra, onko tämä uusi opetus?

” Kyllä. Tavallaan sanottuna, se on. Vaikka sinä olet kuullut tämän aikaisemminkin, et ole koskaan oikein oppinut, kuinka hankkia tämä tapa.”

Voi, Jeesus. Kuinka minä voin hankkia tavan? Sinä tiedät millainen minä olen... ja siinä vaiheessa minä aloin itkeä. Minä tiedän, että minä olen halunnut tätä, mutta minä olen ollut niin turhautunut ja vakuuttunut, että se oli mahdotonta minulle. Minä olen antanut periksi – hyvin pitkälti surukseni. Minä lasken kertoja, jolloin minä olen todella saanut Sinuun yhteyden – mutta muilla kerroilla minä tunnen itseni niin etäiseksi.

” Kun sinulla on sidoksia maailmaan, ansoja, joihin sinä voit sotkeutua, on kaikkialla. Vaatii todellista Armoa välttää niitä. Tätä sinun täytyy rukoilla, Minun Rakkaani. Sinä et voi hankkia tätä itsekurillasi itsekseksi. Kun rakastut Minuun niin, että et pysty olemaan erossa Minusta hetkeäkään, Minä olen tässä. Vieressäsi.”

Hän hymyili... ” Kyllä, Minun Rakkaani. Aivan tässä sinun vieressäsi, hymyillen. En mulkoillen – pohtien kauneuttasi. En keskity inhimillisiin epätäydellisyyksiisi. Tiedätkö sinä, kuinka paljon sinä merkitset Minulle? Et tietenkään. Sinä olet yhä juuttunut siihen, mitä Minä kutsun sinun havaintoosi itsestäsi. Sinun ”rumaan” itseesi. Pikku tyttö nöyristelemässä maassa kolossa: likaisena hoitamattomana, yksinäisenä ja hylättynä. Kyllä, nämä ovat asioita, joita sinä niin nopeasti katsot itsessäsi. Siksi sinä näet Minut monesti itkemässä, kun Minä katselen sinua – koska sinulle on melkein mahdotonta hyväksyä Minun Rakkauteni ja nähdä itsesi kuten Minä näen sinut.”

Minä ajattelin mitä Hän sanoi ja sanoin, ”Voi, Herra. Se, mitä Sinä sanot, on totta. Minä tunnen sillä tavoin.

Hän vastasi... ” Minä tiedän! Tämä on sinä menneessä, et sinä, joka on köytetty Minun pelastukseeni ja oikeamielisyyteeni. Minä en sano, että sinulle on helppoa nähdä itsesi, kuten Minä näen sinut. Ei, Minä olen samaa mieltä. Se on HYVIN vaikeaa sinulle, pelkälle kuolevaiselle, nähdä Armo, jonka Minä olen myöntänyt sinulle ja joka säteilee sinusta. Hyvin vaikeaa, todella.”

” Minä näytän sinulle unissa, joskus. Kun sinä voit lentää ja olet noussut massoista, jotka ovat yhä synnin ja kuoleman lain vaikutuksessa. Se on niiden unien tarkoitus – sinä et enää ole osa sitä, mikä on tuhoutumassa. Mutta, nyt Taivaan kansalaisena ja kyvykkäänä lentämään vapaasti, vapautettuna lihan orjuudesta. Se sinä TODELLA olet. ”

Sivuhuomautuksena sanon, että minulla on ollut monia unia väkijoukkojen yllä lentämisestä ja, että en ole ollut minkään sellaisen asian alaisena, jonka alaisia he ovat painovoiman vaikutuksesta. Se oli niin vapauttavaa, oli vain niin ihmeellistä kyetä lentämään joka paikassa! Ja ehkä tämä oli viesti minulle. Ja minä tiedän, että monilla teistä on ollut tämän kaltaisia unia. Saattaa hyvinkin olla, että Herra näyttää teille, että te olette Taivaan kansalaisia, ettekä ole synnin ja kuoleman lain alaisia enää. Tiedättehän, se tarkoittaa, että on Maapallolle maadoittuneena, maadoittuneena lihaan.

Siispä minä kysyin Herralta – ”Kuinka pystyy pitämään kiinni tästä päivittäin?”

” Yksinkertaista.” Hän sanoi. ” Pysykää keskittyneenä Minuun. Katsokaa Minuun. Minä hymyilen. Sen pitäisi kertoa teille kaiken, mitä teidän täytyy tietää siitä, kuka te olette Minulle. ”

Siinä vaiheessa, minä kuulin lauseen yhdestä Ezekielin lauluista – ensimmäisestä, minkä me teimme yhdessä, Salomon Laulusta. Minä kuulin lauseen Laulujen Laulusta. Siinä sanotaan, ”Sinä olet kaunis, Minun Rakkaani. Voi, sinä olet kaunis.” Tämän laulun sanat on lisätty videon perään.

Herra jatkoi... ” Kyllä, Minä asun Laulujen Laulussa, kun Minä olen kanssasi. Kyllä, se ON Minun Sydämeni. Täynnä sen päivän odotusta, milloin teidät vapautetaan Maapallolta. Sillä, mitä te olette hankkineet hengessä, samalla voimalla, joka nosti Minut kuolleista, sillä tullaan saattamaan loppuun teidän fyysisyytenne ja me tulemme olemaan liittyneenä Yhdeksi, tässä ihmeellisessä Jumalallisen Liiton tilassa.”

” Sitten ei enää menneisyys heitä varjoja polkunne ylle. Ei, se tullaan tekemään tyhjäksi Armossa ja Rakkaudessa. Vain pisara Minun Vertani ja se tulee täysin liuottamaan teidän kauhean menneisyytenne, ei enää koskaan sitä tulla löytämään. ”Veren Alla”, kuten teillä on tapana sanoa.”

” No niin, Minä näen, että sinä et voi edes vastaanottaa sitä nyt. Kuinka surullista. Älä viitsi, Clare. Pyydän, ota kiinni Minun sanoistani. Pidä niitä sydämessäsi. Anna niiden uudistaa se surkea visio itsestäsi. Katso muodonmuutosta! Ei enää mätää ja korruptoitunutta, vaan elävää ja korkealle kohoavaa! Kyllä, niin Minä näen SINUT... Minun tyrmäävän kauniin Morsiamen. En sitä menneisyyden säälittävää poloista. Siispä, tässä me olemme jälleen – täysi ympyrä. Ja, kun sinä näet Minun tanssivan kanssasi, oletko sinä kokonaan ruma ja likainen?”

Vastasin, ”En”.

” No niin, kun näet Minun tanssivan kanssasi, sinä näet TODELLISEN itsesi. ”

Voi, Herra – jotenkin MINÄ TIEDÄN sen. Minä vain toivon, että voisin pitää siitä kiinni.

” Harjoitus tekee mestarin!” Hän sutkautti. ” Tule nyt, Minun Rakkaani. Tule sisään Mestarisii iloon. Minä olen täydellisen onnellinen ja tyytyväinen KAIKISTA sinun ponnisteluistasi. Minä tulen kruunaamaan ne menestyksellä ja sinä tulet näkemään, että Minä olen Hän, joka tekee tekemiset sinun PUOLESTASI. Ja se ON hyvä, sillä todella sinä olet pysynyt Minussa. Sinä et vain ole aivan saanut hallintaasi Meihin keskittymisen taitoa. ”

Kyllä, Herra. Minä haluan sen. Pyydän, voinko minä saada sen Armon?

” Sitä Minä odotin. Nyt Minä välitän sinulle muutaman pikku salaisuuden tämän Lahjan ylläpitämiseksi. Tule luokseni aamulla ensimmäiseksi. Vakiinnuta Minun läsnäoloni kanssasi ja itsessäsi. Katso Minun hymyileviä kasvonpiirteitäni, kun Minä tervehdin sinua, sinun ensimmäisen tietoisuuden tuntisi aikana Minun kanssani. Vaali sitä hymyä. Kätke se sydämeesi, kuten Minun äitini teki. Salpaa se rinnuksillesi ja salli se läpätunkea itsesi. Sitten pyydä Minua elämään kauttasi tämä päivä, kuten sinä joskus teet. Ja sitten tee välttämättömät toimet, kunnes meillä voi olla tapaamisaikaa. ”

” Nyt, kun päiväsi etenee, tulee ylä- ja alamäkiä. Luoksesi lähetetään heitä, jotka tuhoavat tämän rauhan ja ryöstävät sinulta tämän kallisarvoisen Aarteen. Kun he onnistuvat – tule takaisin Minun luokseni. Katso Minun hymyyni uudelleen. Tartu Minun käteeni, Clare – ja kävele Minun kanssani. Voi, Minä niin haluan nähdä, kuinka hyvin läsnäoleva Minä olen kanssasi. Hetkeksikään Minä en lähde luotasi. En sekunniksikaan. Okei?”

Herra, muistuttaisitko Sinä minua?

” Tee itsellesi muistilappu, Minun Rakkaani. Sinähän tiedät, millainen olet.”

” Ja kaikille teille, Minun Morsiameni. Seuratkaa näitä samoja ohjeita. Kokeilkaa Minua näissä asioissa ja katsokaa, että enkö Minä voitele teitä uudella tietoisuudella Minusta ja siitä, että Minä hyväksyn TEIDÄT.”

” Omaksukaa nämä tavat ja Minä tulen läpäisemään sen paksun kotelon, jonka te olette sallineet vihollisen kutoa ympärillenne. ”

” Minä suutelen jokaista teitä hellästi otsalle. Menkää nyt ja tehkää Minun tahtoni. Muistakaa... Minä olen teidän kanssanne. Vastatkaa Minun katseeseeni, Minun Morsiameni. ”